

A szaglás szerve egyúttal a tapintásé. De, ahol az ormány volt a koponyán, most tátongó hiány: az orrluk és a szemgödör szerepet cseréltek egy évezredekkel ezelőtt fölkapart arcban. Vagy mintha az ormány rugalmas, mozgékony mása volna a parázstól izzó, kihegyezett rúdnak, mellyel kiszúrták a homlok közepén ülő egyetlen Küklopsz-szemet. Az elefánt, mondják, bölcs, nem felejt: mintha már az újszülötté is aggastyán ráncos bőre volna. Még emlékszik rá, mikor egy ősi faj kihalása hósmítosznak adott életet. Az elefánt körülöttünk egyre kisebb sziget. Benne szabály szerint zsugorodunk, mint a máj.

Lanczkor Gábor

Zen

[részletek]

Elhagyom a házat.

Egy orosz versből maradt meg bennem ez a sor,
akár egy fölszívódó varrat.

Sosem olvastam a verset. A tévéből érkezett az üzenet,
egy középkorú vagy idősödő
színész nő megrendüléseként kaptam a sugallatot, hogy kisfiú,
lesz, amit sohasem hagysz el, valami,
aminek nem pusztán egyetlen hasonlata
az egyetlen,
hanem ekként a három másik pólusa is
egy kölcsönös, teljes ki-
oltódásban.

*

Mint az óra
ami nem jár,
de napjában kétszer
a két mutatója
pontos
időt
mutat,
közös
kettőnkben
isten.

*

Az utolsó Tyrannosaurus Rex
Isten
szívében lakik.

*

Isten
Egy nyálka-
hártya
főlszakítja
a hold.
Őzlábgumók
bújnak elő az erdőtől megfojtott
körtés
négyzetrács-
fedezékében.

*

Egy
körtés
roncsai
a föléjük
nőtt
cser-
tölgyeknek.
A föléjük
nőtt
cser-
tölgyek
a
körtés
roncsainak.

*

A fölnyurgult csertölgyekre merőleges
takaró alatt
majdnem mozdulatlan
apatenyér
az alvó
anya-
ölon.

Mint egy szőrszálakkal összefércelt
kettős
kis-
isten.
A házfalon túl
a sarjerdő
vízszintes tölgyei.

*

Ó,
a
metsző-
ollók
csattogása
vidám
hang
a februári
szőlő-
hegyen!

*

Mint a bornak a szőlő,
a víz gyümölcse
isten.

